

Do Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Obywatela Bolesława Bieruta!

Drogi nasz Ojczy, Opiekunie, Wodzu i Nauczycielu!

My, przodujący chłopcy indywidualni, członkowie spółdzielni produkcyjnych, pracownicy PGR-ów, mechanicy, traktorzyści i agronomowie POM-u, powiatu sławieńskiego w województwie koszalińskim, zebrani na powiatowym zjeździe, w dniu 31 sierpnia 1952 r. w Sławnie, przesyłamy Ci kochany nasz Prezydencie szczerze i serdeczne, z głębi serca płynące pozdrowienia.

Dzięki mądrej i przewidującej polityce Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i rządu robotniczo-chłopskiego, pod Twoim bezpośrednim kierownictwem i dzięki Twojej osobistej, codziennej trosce i opiece, dobrze się nam żyje i pracuje na naszych przepiastowskich Ziemiach Zachodnich, wyzwolonych krwią radzieckiego i polskiego żołnierza.

Władza ludowa dała nam ziemię, pomogła — nam, byłym fernalom wyzyskiwanym w Polsce kapitalistycznej przez obszarników, byłym bezrolnym i małorolnym chłopom — zagospodarować się. Mieszkamy w pięknych, murowanych i zelektryfikowanych budynkach, mamy bogaty inwentarz, korzystamy z pomocy maszynowej POM-u i GOM-ów. Z dnia na dzień podnosi się nasz dobrobyt. Żyjemy coraz lepiej, dostatniej, szczęśliwiej i kulturalniej.

Zdajemy sobie sprawę, że nasz dorobek zawdzięczamy przede wszystkim ofiarnej, bohaterskiej pracy klasy robotniczej. Tylko dzięki temu, że powstają u nas w kraju nowe fabryki, huty i kopalnie, że rośnie produkcja przemysłu, możemy lepiej uprawiać ziemię nowoczesnymi maszynami, używając ją nawozami sztucznymi, możemy oświetlać nasze domy światłem elektrycznym, posyłać dzieci do szkół. Coraz więcej młodzieży chłopskiej zdobywa nieosiągalną w ustroju kapitalistycznym wykształcenie, przechodzi do miast, do pracy w przemyśle, lub wraca na wieś jako agronomowie, lekarze, nauczyciele i technicy, by pomagać wsi w udoskonaleniu i podniesieniu jej produkcji, w przejściu na tory wyższej, lepszej gospodarki socjalistycznej.

Klasa robotnicza jest naszym najwierniejszym i jedynym przewodnikiem, dlatego też wszelkimi siłami staramy się o umocnienie i zacieśnienie sojuszu z nią, o utrwalenie serdecznej więzi łączącej nas z robotnikami miast.

W jaki sposób możemy najskuteczniej pomagać klasie robotniczej w tworzeniu szczęścia i dobrobytu wszystkich ludzi pracy, — naszego własnego lepszego jutra? Jak możemy przyczynić się do budowy siły gospodarczej i obronnej naszej Ludowej Ojczyzny, — do pokrzyżowania zbrodniczych planów amerykańskich bankierów, fabrykantów i obszarników, którzy szykują morderczą wojnę, chcieliby nas zakuć w jarzmo, zrobić z nas swych niewolników?

My, chłopcy powiatu sławieńskiego wiemy, że budujemy szczęście i dobrobyt, że utwierdzamy swoją wolność bezpieczne jutro i pokój, przez podnoszenie produkcji rolnej i hodowlanej, przez dostarczenie większej ilości surowców rolniczych dla fabryk, przez zapewnienie żywienia dla klasy robotniczej, a więc przez sumienne i terminowe wykonywanie obowiązków wobec państwa. W ten sposób umacniamy spójnię między miastem a wsią, o której mówił Obywatelu Prezydencie na VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR jako najważniejszym zadaniu obecnego etapu budownictwa socjalizmu w Polsce.

Przyrzekamy Ci, kochany nasz Ojczy, że te Twoje wskazania będziemy realizować stale, każdego dnia i w każdą godzinę.

Dotrzymujemy danego Ci słowa - podnosimy produkcję rolną i hodowlaną

Dla uczczenia 60-jej rocznicy Twoich Urodzin Obywatelu Prezydencie, zobowiązaliśmy się podnieść wydajność z każdego hektara o 1 kwintal zboża, a uzyskaliśmy obecnie przeciętną wydajność w powiecie wyższą — o 2 kwintale w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Nie poprzestaniemy jednak na dotychczasowych osiągnięciach. Oplerając się na doświadczeniach Związku Radzieckiego, na Jego przodującej nauce, korzystając z przykładu naszych najlepszych spółdzielni produkcyjnych i PGR-ów, będziemy nieustannie walczyć o dalszą produktywność naszych gospodarstw.

Także nasi przodujący chłopcy indywidualni uzyskują coraz lepsze wyniki. Np. ob. Zyta Stanisław z gromady Boryszewo zebrał w tym roku 18 kwintal rzepaku z ha oraz 30 kwintal pszenicy z ha. Widzimy więc, że w naszym rolnictwie, zarówno w PGR-ach, jak i w spółdzielniach oraz w gospodarce indywidualnej istnieją jeszcze ogromne rezerwy, które mogą być i muszą być wykorzystane. Zadaniem więc naszym będzie doprowadzić do tego, aby wszystkie spółdzielnie, wszystkie PGR-y i wszystkie gromady dorównały przodującym, aby uży-

skiwane obecnie najlepsze wyniki produkcji rolnej i hodowlanej w najbliższej przyszłości były wynikiem uzyskiwanymi przeciętnie w całym powiecie. Na bazie Czaru Bierutowskiego i 1-szo Majowego, który ogarnął ogromną większość chłopów spółdzielców, gospodarzy indywidualnych, robotników rolnych z PGR, traktorzystów, mechaników i agronomów POM-u oraz robotników GOM-owskich, rozwinęło się u nas w niespotykanej dotychczas skali, masowe, socjalistyczne współzawodnictwo zobowiązawne. Człowiek współzawodniczy z człowiekiem, gromada z gromadą, PGR z PGR-em, spółdzielnia ze spółdzielnią, PGR — Zespół Ostrowiec zdobył wojewódzki sztandar przechodni i tytuł najlepszego Zespołu PGR województwa koszalińskiego.

Współzawodniczą ze sobą gromady, spółdzielnie, PGR-y, podpisując umowy o współzawodnictwie, a wybrane w każdej wsi i w każdym PGR Komisje Współzawodnictwa regularnie i systematycznie, wzajemnie sprawdzają sposób i jakość wykonywania zobowiązań. Kontrola ta pozwala jednocześnie na wymianę doświadczeń, na dzielenie się spostrzeżeniami i w rezultacie przynosi obustronne poważne korzyści wszystkim współzawodniczącym.

Współzawodnictwo było wielką pomocą w akcji żniwno-omłotowej i obecnie w realizacji planowego skupu zboża. Np. spółdzielnia produkcyjna Staniewice, która zobowiązała się wykonać planowy skup zboża do dnia 7 września 1952 r., swoje zobowiązanie realizuje z honorem. Spółdzielnia Wrześnica, współzawodniczy ze spółdzielnią Naćmierz. Komisje wybrane przez członków tych spółdzielni, systematycznie kontrolują realizację umów, tak w akcji siewu jak również obecnie w akcji żniwnej. Dobrze także pracują Komisje w spółdzielniach produkcyjnych Baniewo, Podgórci, Janiewice i Staniewice, które systematycznie kontrolują przebieg wykonywania zobowiązań. Dobrze również zorganizowane jest współzawodnictwo w gromadzie Ryszewko w gminie Polanów, która współzawodniczy z gromadą Bukowo w pianowej odstawie zboża. Gromada Ryszewko wygrała współzawodnictwo, wykonawszy roczny plan odstawy zboża w 100%. Obecnie gromada Bukowo przyspiesza omłoty, aby nie pozostać w tyle i plan skupu zboża wykonać w terminie i z nadwyżką.

Piękny przykład jak chłop — patriota powinien wykonywać swoje obowiązki wobec państwa dała gromada Pękanino, która współzawodniczy z Wiekowem. Z inicjatywy podstawowej organizacji partyjnej zorganizowano w Pękaninie wspólne omłoty, uruchomiono wszystkie mniejsze gospodarskie maszyny omłotowe kołcówki i sztyftówki, młócono dzień i noc, byle jak najszybciej dostarczyć zboże do punktu skupu i dać dobry przykład sąsiednim gromadom. W tych dniach chłop z Pękanina napisał odezwę do wszystkich chłopów naszego powiatu w której wzywają nas do przedterminowej realizacji wszystkich zobowiązań wobec państwa.

Przyrzekamy Ci, Obywatelu Prezydencie, że ten patriotyczny apel gromady Pękanino zostanie podchwycony i wykonany przez wszystkich chłopów.

Staramy się popularyzować najlepszych, przodujących członków spółdzielni produkcyjnych, robotników PGR, traktorzystów i mechaników oraz chłopów indywidualnych, umieszczając ich nazwiska na tablicach współzawodnictwa i zamieszczając ich zdjęcia w gablotkach przodowników pracy. Gablotki takie znajdują się już we wszystkich PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych — a za ich przykładem założymy je także w gromadach indywidualnych. W każdej świetlicy znajduje się gazetka ścienna, w której piszemy o wszystkich naszych sukcesach, krytykujemy opieszłych chłopów i bułmelantów, piętnujemy biurokratów i marnotrawców, mobilizujemy całą wsię do terminowego wykonywania obowiązków wobec Ojczyzny, upowszechniamy doświadczenia.

Musimy nadrobić zaległości, dorównać tempu rozwoju przemysłu

Szczycimy się tym, że z roku na rok, podnosimy produkcję rolną i hodowlaną, ale zdajemy sobie jednocześnie sprawę, że ten wzrost jest jeszcze daleko niedostateczny w porównaniu z szybkim tempem rozwoju przemysłu. Wiemy, że jeżeli nasz socjalistyczny przemysł w roku 1951 produkował 63% więcej niż w roku 1949 to w tym samym okresie produkcja rolna wzrosła zaledwie o 6%. Aby jednak przemysł mógł się dalej rozwijać — a jego rozbudowa jest warunkiem naszego dobrobytu i bezpieczeństwa naszych granic, — trzeba znacznie przyspieszyć tempo wzrostu produkcji rolnej.

Zdajemy sobie sprawę, że rozdrobniona, drobnotowa rolna, prymitywna gospodarka chłopska już nie wystarcza. Zdajemy sobie sprawę, że jednokonny pług trzeba zastąpić wieloskilbowcem, płachtę — siewnikiem, że

trzeba na nasze pola sprowadzić traktory, kombajny i inne nowoczesne maszyny rolnicze, które w dużej mierze zastąpią pracę ludzką, uczynią ją lżejszą i bardziej wydajną, a przede wszystkim dopomogą do znacznego zwiększenia plonów. Wiemy, że trzeba zastosować właściwy płodozmiar, oparty na wypróbowanych wzorach radzieckich, że trzeba zakładać nowoczesne duże obory, chlewnie, owczarnie i drobiarnie, że trzeba lepiej zorganizować pracę na roli, oprzeć ją na planowaniu tak jak w fabryce, a to możliwe jest tylko na dużych obszarach, w warunkach gospodarki socjalistycznej.

Spółdzielczość produkcyjna - jedyną drogą do dobrobytu

Coraz więcej chłopów małorolnych i średniorolnych przekonuje się na przykładach istniejących spółdzielni produkcyjnych, że jedyną drogą do dobrobytu chłopca, jedyną drogą wiodącą do podniesienia produkcji rolnej jest spółdzielczość produkcyjna. Ze tylko gospodarka socjalistyczna na wsi może doprowadzić do przyspieszenia tempa rozwoju rolnictwa, pozwoli nam na dotrzymanie kroku klasie robotniczej.

W walce klasowej rośnie świadomość polityczna i aktywność mas chłopskich. W coraz większym stopniu kulak jest wypleryany i izolowany, coraz mniejszy jest jego wpływ na wieś. Dzięki temu coraz więcej chłopów przechodzi na drogę gospodarki socjalistycznej, zakłada nowe spółdzielnie produkcyjne i przystępuje do już istniejących.

W marcu 1949 roku powstała pierwsza spółdzielnia produkcyjna w Baniewie gmina Lejkowo, która stała się zaczątkiem ruchu spółdzielczego w powiecie. Już na dzień 1 stycznia 1952 r. mieliśmy 32 spółdzielnie, a w miesiącu lipcu i sierpniu br. powstało dalszych 9 spółdzielni. Obecnie w co czwartej gromadzie istnieje spółdzielnia, bo na ogólną ilość 158 gromad w naszym powiecie, mamy 41 spółdzielni produkcyjnych, z których jest 36 III-go typu, a 15 I typu, o łącznym areale około 6.500 ha.

Liczba gospodarzy zrzeszonych w spółdzielniach wynosi 1031, a w roku bieżącym do już istniejących spółdzielni przystąpiło 40 dalszych gospodarzy.

Spółdzielnie produkcyjne mimo, że istnieją stosunkowo od niedawna, bo cztery najstarsze z nich gospodarza zaledwie od 3 ch lat, mogą się już poszczycić poważnymi osiągnięciami, tak w podniesieniu wydajności z ha, jak w rozwoju hodowli. Stały się one wzorem i przykładem dla chłopów pracujących jeszcze indywidualnie.

Będziemy tak pracować jak Agnieszka Swiec

Spółdzielnia produkcyjna Staniewice w gminie Wrześnica, może się poszczycić dużymi osiągnięciami w hodowli — szczególnie trzody chlewnej. Chlewniarki ob. Agnieszka Swiec zaczynała swoją pracę w chlewni, mając zaledwie 7 sztuk świń. Dzięki troskliwej opiece, racjonalnemu żywieniu i kryciu maclor, spółdzielnia dorobiła się poważnego przychowku i posiada 80 sztuk świń, w tym 16 maclor. Agnieszka Swiec w pierwszym półroczu bieżącego roku utuczyła 50 tuczników, które sprzedane zostały państwu. Przykład z niej biorą pozostałe kobiety, z których wiele wykonuje po 150 i 200% normy.

Wysoka wydajność pracy jest rezultatem współzawodnictwa tak indywidualnego jak i międzybrygadowego.

Takich spółdzielni na terenie powiatu sławieńskiego mamy wiele. Są one dla chłopów indywidualnych zachętą do przechodzenia na tory gospodarki zespołowej.

Dzięki mechanicznej uprawie ziemi, stosowaniu właściwego płodozmiaru i lepszej organizacji pracy, spółdzielnie produkcyjne uzyskały znacznie wyższe plony aniżeli gospodarstwa indywidualne. I tak na przykład podczas gdy w gospodarstwach indywidualnych urodzaj pszenicy wzrósł w porównaniu z rokiem ubiegłym o 2,5 kwintala, osiągając przeciętnie 14,5 kwintala z ha, w spółdzielniach produkcyjnych zebrano przeciętnie po 15,5 kwintala z ha. Zyta spółdzielnia zebrała przeciętnie o 1 kwintal więcej, owsa o 2 kwintale więcej, jęczmienia o 1,5 kwintala itp. Wyższe będą również zbiory roślin okopowych.

Spółdzielnia produkcyjna w Naćmierzu, w roku ubiegłym zebrała 28 kwintal jęczmienia ozimego z ha, a w roku bieżącym plon jęczmienia wyniósł 33 kwintale. Spółdzielnia produkcyjna w Dobiesławiu zebrała 29 kwintal jęczmienia itp.

Te wysokie plony zebrali spółdzielcy ze swych pól i zwieźli je do stodoł i śpiichlerzy mimo trudnych sprzyjających warunków atmosferycznych i trudnej pracy swych członków. Wynik ten jest dowodem na to, że wysiłki dalszy rozwój spółdzielni i ich własny dobrobyt.

(Dalszy ciąg na str. 4)

